

fungerer hele vores retssystem den dag i dag. De kommer ikke igen, og det synes jeg egentlig ikke er så ringe endda. Det, som jeg tror er det største problem i øjeblikket, er, at de relativt få, der begår kriminalitet, begår enormt meget kriminalitet hver især, og det er egentlig mere det, vi skal have gjort op med, end det er procentsatserne her.

Kl. 18:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Morten Østergaard for anden gang.

Kl. 18:58

Morten Østergaard (RV):

Det er jo sympatisk tale, når man nu har fremsat et forslag som det her, at høre den konservative ordfører, men jeg synes bare, at hvis ikke man vil sætte målsætninger op for det – og så kan man jo fint sige, at det ikke er nok at halvere, det er vi sådan set åbne for at drøfte – er det jo lidt ligesom at spørge: Nu skal jeg se, om ikke jeg kan løbe 100 km på 10 sekunder, men skal vi ikke lade være med at tage tid, fordi så bliver det på en eller anden måde lidt rarere for os alle sammen?

Altså, det, der er pointen med at lave målsætninger, er jo at se, om man når dem, og hvis man ikke når dem, så forholde sig til, hvorfor man så ikke når dem. Vi kan se på den store indsats, der er gjort, at der rent faktisk er en hel række forsøg, der viser, at man kan gøre en hel del, også mere, end der bliver gjort i dag, hvis man strukturerer det og kommer og ophøjer forsøg til at være landsdækkende ordninger. Der er spørgsmålet så: Er man ikke nødt til så at være villig til at stikke næsen frem og sætte en målsætning op, så man kan se, om man når det eller ej, i stedet for bare sådan lidt at sige, at principielt går man ind for, at der ikke skal være tilbagefald, når vi nu kan se, at det er så langt fra virkeligheden, som man kan komme?

Kl. 18:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:59

Tom Behnke (KF):

Næ, det er jo ikke så langt fra virkeligheden, som man kan komme. Tværtimod er der kun – i citationstegn – en tredjedel, der falder tilbage. Der er to tredjedele, der ikke falder tilbage, så det er jo ikke så langt fra virkeligheden, som man kan komme.

Altså, vi har bare ikke et behov for at lave sådan en samlet strategi, som kapsler det hele ind. Tværtimod ønsker vi faktisk at være åbne over

for at diskutere og nå frem til, hvordan vi kan gøre det endnu bedre på alle parametre. Og der er det ikke et spørgsmål om, at vi på forhånd sætter os et eller andet mål og siger, at det er det, vi vil opnå. Nej, vi vil til stadighed være bedre på alle parametre; det er det, vi ønsker, og derfor: Nej til en samlet strategi.

Men Kriminalforsorgen er jo i gang med i øjeblikket at lave et stort udredningsarbejde om straffens effekt, og det vil jo i den grad afdække og give os nogle nye værktøjer og nogle nye håndtag, vi kan skrue på. For målet er vi enige i: Recidivet skal så langt ned som muligt.

Kl. 19:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg kan ikke se, der er flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi fortsætter i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Per Clausen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 19:00

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er vel sådan med diskussionen om en samlet strategi, at den for regeringen bliver en god idé den dag, regeringen fremlægger en samlet strategi, for fra det sekund er en samlet strategi jo det, man har ventet på, og er et bevis på handlekraftighed. Så længe det er oppositionen, der foreslår en samlet strategi, er den en dårlig idé, fordi de vil forringe indsatsen. Sådan er rammerne vel for den her diskussion, og det ville jo være underligt, hvis det skulle være anderledes under det her punkt, end det er under alle andre punkter. Man kan bare tage sundhedsområdet, som jeg kender godt; der er det forbløffende, hvordan det på det ene område er et udtryk for den virkelige opprioritering og et udtryk for, at man virkelig vil gøre en indsats, når man laver en samlet strategi, mens det på andre områder er en fuldstændig vanvittig idé at gøre det.

Men når det er sagt, synes jeg faktisk, at det er en ganske god diskussion, vi har her i aften – og det kan måske hænge sammen med, at tv-kameraerne kun delvis kører – for det her er jo en diskussion, der handler om, hvordan man kan reducere kriminaliteten. Det er jo helt indlysende, at det på den ene side i forhold til at reducere kriminaliteten er en vigtig opgave at sikre, at mennesker, som begår kriminalitet, møder konsekvens, oplever, at det her ikke er socialt acceptabelt, ikke er noget, man belønner, tværtimod, men er noget, man reagerer negativt på, og at det på den anden side er vigtigt at sikre, at der også er en mulighed for at komme videre med